

[Ole Bjørn Kraft.]

at se, at naar en konservativ Mand fremsetter disse Synspunkter, er det for det meste fra dem, der netop skulde være Systemets Venner, at Modstanden fremkommer. Det vil ikke være klogt at fastholde dette Standpunkt, fordi det vil ramme hele det System, de hævder at ville forsvare. Forholdet er i Øjeblikket det — og ingen Spøg kan sætte denne alvorlige Kendsgerning til Side —, at store Befolkningslag i Danmark er gledet udenfor den politiske Interesse og udenfor de politiske Partiers Paavirkning. Hvis man spørger om Aarsagen, er der mange forskellige Kendsgerninger, som kunde nævnes. Jeg skal ikke komme ind paa selve Forholdet mellem Systemet og Offentligheden, men der er en Side, jeg gerne vil pege paa, nemlig den, at den tekniske Form for den politiske Agitation, den tekniske Form for de politiske Møder, er blevet langt tilbage for den Udvikling, som har fundet Sted. Den politiske Agitation; de politiske Møder, finder nu Sted paa samme Maade og i alt væsentligt i samme Form, som de har gjort i de sidste 30 Aar, men i disse 30 Aar er der paa alle andre Omraader foregaaet en kolossal teknisk Udvikling. Derfor er det intet Under, at den store Offentlighed ikke saa ivrigt som tidligere søger til den gamle Form.

Det maa derfor være en Nødvendighed for den politiske Agitation, at den fornyer sig, at den ikke staar i Stampe, men taler med Tidens Midler og Tidens Røst til Tidens Folk. Og der er da særlig een Ting, jeg vil pege paa, nemlig dette, at Radioen er et fuldstændigt lukket Land for den politiske Oplysning og den politiske Agitation, og det er maaske noget af det mærkværdigste at tænke sig, thi Radioen vil for første Gang siden de smaa demokratiske Republikkers Tid i det gamle Grækenland, Moderdemokratierne, være i Stand til at genskabe den enstidige Henvendelse fra Statens Ledere til Statens Folk, der i Virkeligheden er Forudsætningen for Demokratiet. Ligesom Stadens fuldmyndige Borgere i det gamle Grækenland mødtes paa Athens Torv for at høre de politiske Ordføreres Udtalelser og derefter træffe deres Beslutninger, saaledes er det nu muligt gennem Radioen at rette en enstidig Henvendelse til hele Folket bogstaveligt talt og gøre det paa den mest effektive Maade, som tænkes kan. Medens ved de almindelige politiske Møder Massesuggestionen træder i Virksomhed og hindrer en virkelig objektiv Tilegnelse af Stoffet, samler Aftenens Radiomøder paa een Gang den

store Masse og taler til den enkelte, saaledes at man endgaar Suggestion, samtidig med at man faar den store Mængde i Tale. Men nu er Forholdet det, at Radioen er et fuldstændigt lukket Land for Politikken. Demokratiet har skubbet dette moderne Midde fra sig, man ønsker ikke, at Politik skal tales i Radioen. Jeg mener, at det vilde være fuldstændigt naturligt, om der f. Eks. en Gang om Ugen blev givet Repræsentanter for de forskellige politiske Partier Adgang til at tale kort i Radioen. Jeg ønsker ikke, at det skal være politiske Agitations- og Diskussionsmøder. Jeg ønsker, det skal være saaledes, at den ene Uge taler en Repræsentant for Socialdemokratiet, en anden Uge en Repræsentant for de Radikale o. s. v. Derigennem vilde der i Virkeligheden blive aabnet Mulighed for at give hele Befolkningen objektiv Oplysning om de forskellige politiske Partiers Standpunkt. Jeg giver „Nationaltidende“ Ret i, at det i og for sig ikke er flere Ord, der tiltrænges i Danmark, men man kan nu ikke komme bort fra, at det er en Urimelighed, at medens alle andre Sider af vort Kulturliv er repræsenteret i Radioen, er Politik det ikke, og ikke mindst burde de politiske Partier selv være interesserede heri. Der er blevet indvendt mod denne Tanke, at der saa vilde være en Fristelse for en eller anden kommende Regering til at misbruge Radioen i den politiske Agitations Tjeneste. Det er jo muligt, at en saadan Situation kan komme til at foreligge, men den vil komme til at foreligge aligevel. Hvis der er en Regering, der ønsker at misbruge Radioen, ja, saa vil den misbruge den, hvad enten vi har indført denne Reform, eller vi ikke har gjort det. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at han sammen med Rigsdagens Præsidium tager denne Sag op til velvillig Overvejelse, og jeg haaber, at min Tanke vil finde Støtte ogsaa fra anden Side her i Salen. Det radikale Parti har jo i sin Tid interesseret sig for, at Rigsdagens Møder skulde transmitteres. Jeg tror ikke, dette vilde være heldigt. Rigsdagens Møder skal være Forhandlingsmøder, og deres Karakter vilde let blive paavirket, hvis de skulde udsendes i Radioen. Men jeg synes, der her er fundet en Form — en Form, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i øvrigt tidligere har været inde paa —, som virkelig vilde aabne en Mulighed for igen at faa fat paa Befolkningslag, som nu er gledet udenfor politisk Oplysning og Paavirkning.

Jeg skal derefter tillade mig at frem-